

עת"א 40497/05 - מורה כושין בושקאר, אסיר מספר 1149812 נגד ועדת השחרורים - בית סוהר כרמל

בבית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 14-05-40497 בושקאר(אסיר) נ' משטרת ישראל/شب"ס - מחלוקת האסיר ואח'
תיק חיזוני:

בפני הרכב כב' השופטים:

עוודד גרשון [אב"ד]

ד"ר מנחם רניאל

חנןאל שרעבי

הווערת:
מוראד כושין בושקאר (אסיר) ת"ז 301881801 אסיר
מספר 1149812
ע"י ב"כ עזה"ד מוחמד סביבחת (מ.ר. 36887)

נגד
המשיבה:
1. ועדת השחרורים - בית סוהר כרמל ע"י פרקליטות מחוז
חיפה (פלילי)

פסק דין

השופט עוודד גרשון [אב"ד]:

1. לפניה עתירת אסיר נגד החלטת ועדת השחרורים לפי **חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001** (**להלן - "הוועדה"**), אשר דחתה את בקשתו של העוטר לשחרור מוקדם ברשיון.

הוועתר הינו אסיר המרצה 8 שנים מאסר שנגזרו עליו לאחר שהורשע בשתי עבירות של חבלה בכוננה מחמייה. מדובר במאסר שלישי של העוטר כאשר מאסרו הקודמים הינם בגין עבירות אלימות חמורות, סחר בסמים וגנבות.

2. ועדת השחרורים נימקה את החלטתה בדבר דחית בקשתו של העוטר לשחרור מוקדם בהמשך מסוכנותו ובעובדה שהאסיר המשיך לבצע עבירות ממשמעת שהאחרונה בהן הייתה ביום 11.11.2013. זאת, בעת שהתקיימו בעניינו דיונים בבקשתו השחרור המוקדם שלו.

עמוד 1

הועדה צינה כי עיניה בקפידה בתוכנית רשותה שהוצאה על ידי העותר והגעה למסקנה כי אין היא מאיימת את מסוכנותו של האסיר.

3. העותר, באמצעות בא כוחו עו"ד מוחמד סביחאת, טען כי הועדה קמא טעתה כאשר דחתה את בקשתו לשחרורו מוקדם ממאסר וכי השיקולים שעמדו ייסוד החלטתה הינם "**בלתי סבירים**". לטענתו, ועדת השחרורים לא התיחסה לגופם של דברים ולא נתנה משקל לעובדה שהעוטר הוא אסיר תומך באסירים אחרים אשר עבר ולמד קורסים שונים.

לטענתו, מאז הדיון הראשון בעניינו, בפני ועדת השחרורים, 17.3.2013, אין לנו מידע מודיעיניים חדשים. הוא נמצא בסביבה חופשota לא כל הפרות, עובד במפעל פלסטי, מקבל ביקורים באופן סדיר לא כל הסתייגות, מתפקיד רפואי ובאופן חיובי והתנהגותו בין כתלי הכלא חיובית למדי והוא משטר פעללה מלאה עם הממוניים עליו, שביעות רצונם.

העוטר הוסיף וטען כי לשכת שיקום האסיר הכינה עבורו תוכנית רשותה[א הכוללת פיקוח תעסוקתי, פיקוח איזוקALKUTRONI ותוכנית עבודה במקום עבודה רצוני ומוסדר והמעמיד התchieb לדוחות לוועדה אם יפר העוטר את תנאי שחרורו. לדבריו, אם הוא אכן מסוכן והוא ממשיך בפעולות עבריות "از מדוע הוועבר לאגף נס, מדוע ממשיכים ומאפשרים לו לנוע בין כתלי הכלא באופן רגיל וחופשי ומדוע ממשיכים ומאפשרים לו לצאת לחופשot ובמיוחד כאשר מסוג קטgorיה ב/2 ללא ערבות?!".](#)

העוטר הוסיף וטען כי התנהגותו והתנהלותו בכלא אינה למופת, התנהגוות תקינה לא כל דופי וכי לאורך כל תקופה מסרו הוא לא נחקר בגין חשד לביצוע עבירה פלילתית צזו או אחרת ולא נפתח נגדו תיק כלשהו.

עוד הוסיף העוטר וטען כי הועדה לא נתנה משקל למכלול נסיבותו האישיות כפי שהיא מצויה לעשות כמצות חוק השחרור על תנאי.

העוטר טען כי החלטת הועדה באשר לסכנה הצפוייה ממנו לוקה בחוסר סבירות וגם בחוסר הגין פנימי. לטענתו, שחררו על תנאי לא יפגע באינטרס הציבור, באמון הציבור ובמערכת המשפט. לדבריו, ההחלטה והועדה ותוצאותיה מהווים "**פגיעה קשה בזכותו יסוד של העוטר לחופש ובעקרונות הצדק הטבעי**". "**העוטר אינו מסוכן לציבור ועל כן ענישתו פעם נוספת בכך לא לשחררו על תנאי אינה נדרשת לשם חינוכו או תיקונו, אלא ההיפך הוא הנכון**".

4. באת כח המשיבה, עו"ד רנדה בדארנה, ביקשה לדחות את העטירה. לדבריה, הועדה קמא נתנה החלטה מפורת ומונומקט וסקלה את כל השיקולים הרלוונטיים והינה "**ההחלטה סבירה מאוד**".

באת כח המשיבה ציינה כי הוועדה קמא התייחסה לעברו הפלילי העשיר של העוטר ולכך שמדובר במאסר שלישי ולהתנגדותו השילילת בין כותלי הכלא כשעابر עבירות ממשעת.

באת כח המשיבה טענה כי העוטר הציג בפני הוועדה קמא מצג שקרי על אף שנערכה סולחה בין ובין משפחת הקורבן. לטענתה,בירור עם משפחת הקורבן העלה שהמשפחה שללה את טענת העוטר על אף שנערכה סולחה בין ובין משפחת הקורבן ועמדה על אף שהעוטר ירצה את מלא המאסר שהוטל עליו.

בקשר זה יצוין כי במהלך הדיון בפנינו הודה בא כוח העוטר כי אין הסכם סולחה כתוב בין העוטר לבין קורבן העבירה אך הדגיש כי סכום כסף הופקץ בידי אחד המכובדים שבמועדת הסולחה.

5. כדיוע, אין לאסיר זכות מוקנית לשחרור מוקדם. אסיר המבקש לשחרר שחרור מוקדם צריך לשכנע את ועדת השחרורים כי מתקיימים לגבי תנאים המצדיקים שחרור מוקדם וכי לא נשקפת ממנו מסוכנות. לכן, אין קשר בין החלטת הוועדה קמא לבין טענת העוטר בדבר "פגיעה קשה בזכות יסוד של העוטר לחופש". העוטר, בעבירות שעבר, הביא לכך שזכותו לחופש נשללה **כדי** ועתה על העוטר לשכנע את ועדת שנערכו על ידו, מAMILא זכותו לחופש נשללה **כדי** ועתה על העוטר לשכנע את ועדת השחרורים כי יש מקום לשחררו שחרור מוקדם על תנאי.

6. לאחר עיון בהחלטת הוועדה, בטענות באיו כי הצדדים ובמכלול נסיבות העניין, הגיעו למסקנה כי אין כל הצדקה להתערב בהחלטת הוועדה. ההחלטה המונומקט והمفורטת של הוועדה הינה החלטה סבירה ונכונה בנסיבות העניין. די אם אזכיר בהקשר לכך את העובדה שהועידה ציינה כי העוטר המשיך לבצע עבירות ממשעת גם בעת שהתקיימו דוינום בקשרות השחרור שהוגשו על ידו. עבירת המשמעת האחרונה שנעבירה על ידו נעשתה ביום 1.11.2013.

הועידה קמא רשאית להיות להגיע למסקנה שמסוכנותו של העוטר עודנה קיימת וכי התנגדותו בכלל מלמדת שכן הוא ראוי לשחרור מוקדם בראוי.

7. אשר על כן אני מציע לחבריו הנכבדים לדחות את העטירה.

**עודד גרשון, שופט
[אב"ד]**

השופט ד"ר מנחם רניאל:

אני מסכימים.

דר' מנחם רנייאל,
שופט

השופט חנןאל שרעבי:

אני מסכימים.

חנןאל שרעבי, שופט

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לדחות את העתירה.

ניתן היום, כ"ח סיון תשע"ד, 26 יוני 2014, במעמד הצדדים.

חנןאל שרעבי, שופט

דר' מנחם רנייאל,

שופט

יעוד גרשון, שופט

[אב"ד]